

han har været paa Glevstolen — i 7 Aar, altsaa kun en meget kort Tid, og Udbalget har derfor heller ikke uden videre turdet henvisse denne Sag til Ministeren. Men som den højtærede Minister saa godt ved, da han i saa mange Aar har haft med den Slags Sager at gøre, gives der jo forskellige Former, under hvilke Finansudvalget henviser Andragender. Der gives simpel Henvisning, og det er jo den stærkeste Anbefaling, men der gives ogsaa Henvisning til Undersøgelse og Henvisning til Overvejelse. Vi tillade os derfor, da vi synes, at Manden er i en højst ynkværdig Stilling, at henvisse denne Sag til den højtærede Ministers Overvejelse i Haab om, at han vil tage Sagen under Overvejelse og mulig komme til det Resultat, at han vil hjælpe Manden lidt. I alt Fald kunne vi se Tiden an; foreløbig er der fra Finansudvalgets Side Stemning for at hjælpe Manden, hvis det er muligt, uden at man dog over for en Mand, der kun har været 7 Aar i Statens Tjeneste, vil binde sig for Fremtiden — det følger af sig selv.

Det næste Andragende under Nr. 8, Betænkningens Nr. 24, fra Oversergent ved 26de Bataillon J. B. Jensen, som Børge for afføddiget Sergent ved 16de Bataillon J. C. E. Hansens 4 forældreløse Børn om en aarlig Understøttelse af Statskassen. Det oplyses her i Andragendet, at Børnenes Fader døde paa Middelfart Sindsygeanstalt den 25de December 1894 efter 3 Aars Sindsyghdom. Endvidere oplyses det, at Børnene ere en Dreng paa 8 Aar og 3 Piger, hvoraf den ene er 5 Aar, den anden 6 og den 3dje 9 Aar. Siden Faderens Sindsyghdom opstod, have de tilligemed Moderen været i Moderens Forældres Hjem; Moderens Fader er en fattig Husmand, der borovre i Skydebjerg Sogn paa Fyn. Nu er imidlertid ogsaa Moderen død, og som Følge deraf staa Børnene baade uden Fader og Moder og i det hele uden nogen Støtte. Udbalget har da ment, at vi burde foreslaa dette Andragende henvist til den højtærede Minister. Jeg skal tillade mig at oplyse om, at vi jo i Fjor sit et Tillæg til Lovene af 9de April 1851 og 20de November 1876 om de militære Underklassers Pensionering. Nu ved jeg saa godt, at den højtærede Krigsminister mange Gange kan være villig nok til at gaa med til en Hjælp, men han har jo under Tiden en anden Instans tilbage, og det er den højtærede Finansminister. Men nu forekommer det mig, at dette Tilfælde her maa falde ind under den af mig nævnte Lov. Der staar nemlig i denne Lovs § 3, at „til fader- og moder-

løse Børn, hvis Moder har haft, eller hvis hun havde overlevet Faderen” — hvad den her omtalte Moder jo har — „i Genhold til de nævnte Love vilde have haft Ret til Pension eller Afgang til ekstraordinær aarlig Understøttelse, kan der, for saa vidt og saa længe de dertil ere trængende og værdige, dog ikke ud over det fyldte 15de Aar, tilstaaes henholdsvis en aarlig Pension af indtil 72 Kr. eller en forholdsvis mindre aarlig ekstraordinær Understøttelse, hvis Størrelse dog ikke kan overstige 48 Kr.” Forholdet med disse stakkels Børn er det, at denne fattige Husmand derovre paa Fyn er villig til fremdeles at beholde dem, det vil sige, naar han kan faa nogen Understøttelse, men det er jo ikke til at forlange, at denne Mand skal have Børnene, naar han er en fattig Mand og en Smaamand i det hele, medmindre han faar nogen Hjælp dertil. Hvis han derfor kan faa en saadan Hjælp i Genhold til denne Lov, kunne vi antage, at han maafe vil beholde Børnene. Med disse Ord skal jeg anbefale Andragendet under Nr. 24.

Vi komme dernæst til Andragendet under Nr. 25. Det er et Andragende fra en Fru Holstein af Kjøbenhavn, som er Enke efter en Kaptajn Holstein. Denne Kaptajn Holstein har gjort Tjeneste i Krigen 1864 som Løjtnant ved 1te Regiment, senere blev han Kaptajn i Forstærkningen, i hvilken han i de senere Aar stod uden for Nummer, og saa døde han pludselig i 1895. Denne Mand har altsaa ikke hele Tiden været Officer, men han har været med i Krigen som Løjtnant og senere været Kaptajn i Forstærkningen. Han har ogsaa været Landmand, og i den Tid har han haft det Uheld, at den Smule Stillinger, han mulig har haft, er gaaet tabt paa en Gaardovre i Aarhussegnen i sin Tid; han har altsaa ikke haft noget ad denne Vej. Derimod har han, som det oplyses i Bilagene, hølet meget med Opfindelser, navnlig Opfindelser til Beskyttelse for Soldater i Tilfælde af Krig, har navnlig haft megen Umage og gjort mange Forsøg med en Del Skjolde og har virkelig til sidst opfundet et Skjold, som Ingeniørerne anbefalede. Det oplyses endvidere i de Bilag, jeg har nævnt, at Kaptajnen skønt han intet Patent havde paa Opfindelsen, der tilmed var bleven meget modificeret, som en Anerkendelse for den Sde, der var lagt til Grund for Konstruktionen, i Sommeren 1891 fik Tilladelse til forsøgsvis at levere 100 af disse Skjolde, at Forsøgene med dem faldt heldig ud, og at Ingeniørkorpsjet i 1892—93 overdrog ham en betydelig Bestilling af Skjoldene. Det